

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-411-0081

Dato: 14. maj 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213- Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre skattelove (CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på henvendelse af 30. april 2007 fra Forsikring & Pension.

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Forsikring og Pension har den 30. april 2007 henvendt sig til Folketingets Skatteudvalg med en række tekniske bemærkninger. Disse bemærkning kommenteres i det følgende:

Rentefradragsbegrænsning - livsforsikringselskaber

Det fremgår af lovforslaget, at livsforsikringselskaber vil blive undtaget fra selskabsskattelovens § 11 B - bestemmelsen om rentefradragsbegrænsning. F&P antager, at det i forlængelse heraf heller ikke har været hensigten, at livsforsikringselskaber skal være omfattet af selskabsskattelovens § 11 C - bestemmelsen om fradragsbeskæring efter en EBIT-model. Det forekommer at være en fejl, at dette ikke fremgår udtrykkeligt af lovtæksten, da det i bemærkningerne netop er anført, at de selskaber, der underlægges § 11 C er de samme, som de selskaber, der er omfattet af § 11 B.

Ejendomsdatterselskaber, der ejes af livsforsikringselskaber kan være skattefritaget efter selskabsskatteloven § 3 A. Indkomst i disse selskaber anses for indtjent af livsforsikringselskabet. F&P går ud fra, at fritagelsen for rentebeskatning for livsforsikringselskaber også omfatter indkomst fra § 3 A-selskaber. For at undgå enhver tvivl, finder F&P det hensigtsmæssigt, at dette forhold præciseres i bemærkningerne til lovforslaget.

I lovforslagets § 1, nr. 5 (vedrørende selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7) er anført, at "finansieringsindtægter og -udgifter... mellem de sambeskattede selskaber indgår ikke i opgørelsen" af koncernens nettofinansieringsudgifter. Herved sikres skattnneutralitet, når alle sambeskattede selskaber medtages ved opgørelsen af rentebeskatningsbeløbet. Af den foreslåede bestemmelse i Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10 fremgår, at livsforsikringselskaber ikke indgår i opgørelsen af koncernens nettofinansieringsudgifter. Dermed vil der alene være skattnneutralitet, hvis livsforsikringselskaber i denne forbindelse betragtes som "ikke-sambeskattede"-selskaber. Livsforsikringselskaber bør så at sige holdes ude af "koncernregnskabet/koncernopgørelsen". Dette bør præciseres i lovbe­mærkningerne.

Der findes finansielle koncerner, hvor et livsforsikringselskab er udpeget som administrationselskab, og hvor koncernen indeholder selskaber og filialer, som fortsat skal rentefradragsbegrænses. Såfremt disse koncerner konstaterer kurstab, kan det fremføres efter § 11 B, stk. 9. Fritagelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, bør som følge deraf formuleres således, at administrationselskaber, der er livsforsikringselskaber, også kan fremføre kurstabene på vegne af de sambeskattede selskaber, der omfattes af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Skatteministerens kommentar:

På samme måde som med renteløftet kan livsforsikringselskaber fritages for EBIT-reglen. Den foreslåede EBIT-regel skal derfor ligeledes indeholde en undtagelse for livsforsikringselskaber. Dette vil indgå i et kommende ændringsforslag.

Skatteministeriet er enig i, at ejendomsdatterselskaber, der indgår i et livsforsikringselskabs indkomstopgørelse efter selskabsskattelovens § 3 A, ligeledes vil være omfattet af undtagelsen for livsforsikringselskaber.

Det påtænkes, at den foreslåede eliminering af "sambeskatningsinterne" finansieringsindtægter og -udgifter fjernes fra forslaget. Elimineringen havde kun betydning for fordelingen af rentebeskatningen, idet opgørelsen af finansieringsudgifterne er en nettoopgørelse. Ved fordelingen medførte elimineringen, at koncernselskaber blev ramt forskelligt af rentebeskatningen afhængigt af, om selskabets renteudgifter m.v. var koncerninterne eller koncerneksterne. Hvis selskabets renteudgifter var koncerninterne, ville der ikke ske beskæring som følge af elimineringen. Hvis renteudgifterne var eksterne, ville der derimod ske beskæring. Dette findes ikke hensigtsmæssigt, hvorfor elimineringen fjernes fra forslaget.

Det følger af den foreslåede § 11 B, stk. 9, at kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationselskabet. Hvis livsforsikringselskabet er sambeskatningens administrationselskab, bør fremførelsen kunne foretages hos livsforsikringselskabet. Dette vil blive præciseret i et ændringsforslag til § 11 B, stk. 10.

Rentefradragsbegrænsning - skadesforsikringselskaber

F&P finder det positivt, at der i lovforslaget gives mulighed for at skadesforsikringselskaber kan fremføre kurstab, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9. F&P finder dog ikke, at fremførelsesretten bør være tidsbegrænset, da det i så fald ikke i alle tilfælde vil være muligt at udnytte fradraget for beskårne kurstab fuldt ud. Dette vil f.eks. være tilfældet ved flere på hinanden følgende år med væsentlige rentestigninger. Der synes ikke at være nogen begrundelse for at begrænse fremførelsesretten til 3 år. I denne sammenhæng kan det da også anføres, at der ikke i skattelovgivningen i øvrigt opereres med lignende tidsbegrænsninger, jf. i den sammenhæng f.eks. forslaget til § 11 C, stk. 1, 1. pkt. Der er næppe risiko for, at en tidsubegrænset fremførelsesret kan blive misbrugt.

I denne sammenhæng skal det også fremføres, at kurstabsfremførelsesreglen, jf. ligeledes forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9, foreslås formuleret således, at kurstab, der er konstateret i ét selskab, kan anvendes af andre selskaber i de følgende år. En sådan anvendelse "på tværs af selskaber" medfører behov for fastsættelse af regler, der sikrer skattekompensation fra det udnyttende selskab til det tabskonstaterende selskab (i stil med sambeskatningskompensationerne).

Både i forhold til forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9, sidste pkt., og til § 11 C, stk. 2, sidste punkt, bør det præciseres, at ophørsspaltning kan ske såvel skattefrit som skattepligtigt, ligesom det bør præciseres, at bestemmelserne også finder anvendelse ved fusion.

I relation til forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, skal F&P anmode om, at det præciseres, hvad der anses for at være driftsindtægter og driftsudgifter i skadesforsikringselskaber, idet f.eks. finansielle kontrakter, der er indgået for at sikre mod renterisikoen på de forsikringsmæssige hensættelser, bør være omfattet.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 5, at gevinst og tab på aktier efter aktieavancebeskatningsloven indgår i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. Imidlertid fremgår det ikke, hvorledes aktieavancer hos skadesforsikringselskaber, som er blevet skattepligtige via fradragsbegrænsningsreglerne, jf. selskabsskattelovens § 13 stk. 8-9, indgår i fradragsbeskæringsreglerne efter lovforslaget skal behandles. F&P skal derfor foreslå, at aktieavancer, som er blevet skattepligtige via fradragsbegrænsningsreglerne, indgår som finansieringsindtægter ved opgørelsen af fradragsbeskæring.

F&P finder, at forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, der vedrører modregning af aktier i datterselskaber, også bør omfatte investering i filialer, da der ikke bør være forskel på, om etablering af udenlandske virksomheder sker i aktieselskabsform eller som filial. Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at flere koncerner gennem de senere år har arbejdet hen imod en forenklet koncernstruktur, hvor der er hovedkontor i ét land og hvor øvrige virksomheder er etableret som filialer i andre lande. F&P finder, at det bør være neutralt, om etableringen sker som aktieselskab eller som filial. Indregning af 20 pct. af investeringen i datterselskaber, bør derfor også omfatte investering i filialer.

Endvidere ønskes det tydeliggjort i bestemmelsen, at det ikke udelukkende er anskaffelsessummen, der kan medregnes, når den skattemæssige værdi skal opgøres. Det samme bør være gældende for så vidt angår kapitalforhøjelser. Endelig er det problematisk, at anskaffelsessummen mistes ved koncerninterne overdragelser.

Ifølge selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7 skal der ske en samlet opgørelse af nettofinansieringsudgifterne for sambeskattede selskaber. Derimod skal fradragsbeskæring fordeles efter selskabernes bruttofinansieringsudgifter, jf. § 11 B stk. 7, 2. sidste pkt. Fordelingen af rentefradragsbeskæring bør ske forholdsmæssigt på de selskaber, som har nettofinansieringsudgifter, idet der ellers kan ske en fradragsbeskæring, der giver en forkert fordeling af skatteomkostningen mellem selskaber, når der tages hensyn til selskabernes faktiske nettofinansieringsudgift.

Dette vil samlet for en koncern være uden betydning, hvis selskaberne i koncernen er 100 pct. ejede, men der kan opstå en situation, hvor der sker en forfordeling af minoritetsaktionærer.

Skatteministerens kommentar:

Der kan henvises til min besvarelse af Dansk Industris henvendelse for så vidt angår, hvorfor kurstab ikke skal kunne fremføres i mere end de foreslåede tre indkomstår.

Beskårne kurstab fremføres efter forslaget hos sambeskatningens administrationselskab. De kan således anvendes af andre selskaber i sambeskatningen. Der kan ydes kompensation for kurstabsudnyttelsen ved at yde et skattefrit tilskud. Ved lov nr. 343 af 18. april 2007 blev det gjort muligt at yde skattefrie tilskud mellem sambeskattede selskaber.

Fremførslen af kurstab beskåret af renteloftet og nettofinansieringsudgifter beskåret af EBIT-reglen sker hos administrationselskabet. Det fremgår af lovforslaget, at beskårne kurstab/finansieringsudgifter ved ophørsspaltning af administrationselskabet fordeles forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi af aktiverne. Dette gælder såvel ved skattefrie som ved skattepligtige spaltninger.

Indgår administrationselskabet i en fusion, succederer det modtagende selskab i fremførselsberettigede kurstab/finansieringsudgifter. De fremførselsberettigede kurstab/finansieringsudgifter bevares således.

Jeg ser ikke umiddelbart nogen begrundelse for, at skadeforsikringsselskaber i relation til reglerne om rentebeskæring skal behandles anderledes end "almindelige" selskaber. Skadeforsikringsselskaber vil derfor kunne medregne de aktieavancer, som beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven. I det omfang aktieavancerne er skattefrie efter aktieavancebeskatningsloven, vil de efter omstændighederne kunne påvirke selskabets fradrag for hensættelser, jf. fradragsbegrænsningsreglerne. Jeg mener ikke, at en eventuel påvirkning af hensættelserne - hvis reelle effekt henset til fradragsbegrænsningsreglernes systematik vil være vanskelig at opgøre - skal medregnes i de foreslåede regler om rentebeskæring.

Det er ikke hensigten, at der skal gives rentefradrag ved erhvervelse af faste driftssteder i udlandet. Efter de gældende regler tilsiger territorialprincippet, at renteudgifter til erhvervelse af et fast driftssted i udlandet placeres i tilknytning til de erhvervede aktiver og passiver, således at der som udgangspunkt ikke er fradrag for renteudgifterne i Danmark. Det er ikke hensigten at udvide adgangen til at opnå rentefradrag ved erhvervelse af udenlandsk virksomhed. Derfor medregnes erhvervelse af udenlandske filialer ikke ved opgørelsen af renteloftet.

Med hensyn til behandlingen af kapitalforhøjelser og koncerninterne aktieerhvervelser i relation til medregning af aktier ved opgørelsen af renteloftet henvises til min kommentar til henvendelsen fra Dansk Industri.

Det medgives, at fordelingen af fradragsbeskæringen bør foretages på baggrund af nettofinansieringsudgifterne (og ikke bruttofinansieringsudgifterne). Dette vil blive justeret ved et ændringsforslag.

CFC-beskatning

Som nævnt er det positivt, at dispensationsadgangen for finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskab, er genindført i forhold til det oprindelige udkast til lovforslag.

F&P går i denne sammenhæng ud fra, at de virksomheder, der allerede har fået dispensation for CFC-beskatning, fortsat vil være fritaget.

Som bestemmelsen er formuleret i lovforslaget, er der alene tale om en dispensationsadgang for udenlandske datterselskaber, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 32, stk. 2, 3. pkt. F&P finder, at der er behov for at sikre en ensartet behandling af indenlandske og udenlandske selskaber. Derfor bør også danske selskaber kunne søge om dispensation.

F&P ønsker, at Skatteministeriet bekræfter, at dispensationsadgangen i selskabsskattelovens § 32, stk. 2, fortsat omfatter både datterselskaber og filialer.

Skatteministerens kommentar:

Det er korrekt, at dispensationer for CFC-beskatning, der allerede er givet, fortsat finder anvendelse.

Bestemmelsen vil ved et ændringsforslag blive justeret, således at dispensationsadgangen tillige finde anvendelse på danske datterselskaber.

Endelig kan det bekræftes, at dispensationsadgangen tillige omfatter danske selskabers faste driftssteder, jf. selskabsskattelovens § 8, og udenlandske selskabers faste driftssteder, jf. selskabsskattelovens § 32, stk. 3.